

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2504/2559

ระหว่าง	{	บริษัทวิริยะประกันภัย จำกัด (มหาชน)	โจทก์
		บริษัทเอก-ชัย ดีสทริบิวชั่น ซิสเทม จำกัด ที่ 1	
		บริษัทมาร์แชล การ์ด จำกัด ที่ 2	จำเลย

เรื่อง ละเมิด

แพ่งและพาณิชย์ มาตรา 420 , 425 , 427

จำเลยที่ 1 เป็นบริษัทจำกัดประกอบกิจการห้างสรรพสินค้าขายสินค้าอุปโภคและบริโภคต่าง ๆ ทั้งให้บริษัทห้างร้านอื่นมาเช่าพื้นที่ดำเนินกิจการ เช่น การเช่าพื้นที่เพื่อเปิดดำเนินการธนาคารพาณิชย์ จำเลยที่ 1 ต้องให้ความสำคัญด้านบริการทั้งเรื่องสินค้า ความปลอดภัย ความสะดวกสบาย เพื่อสร้างความพึงพอใจเป็นแรงดึงดูดให้ลูกค้ามาใช้บริการและซื้อสินค้าอันจะส่งผลต่อรายได้ของจำเลยที่ 1 โดยเฉพาะบริการเกี่ยวกับสถานที่จอดรถย่อมเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการตัดสินใจของลูกค้าที่จะเข้ามาใช้บริการของห้างสรรพสินค้า หากจำเลยที่ 1 จัดสถานที่จอดรถไว้กว้างขวางมีปริมาณเพียงพอสะดวกสบายย่อมดึงดูดลูกค้าให้เข้าไปซื้อสินค้าหรือใช้บริการ ทั้งตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ.2522 มาตรา 8 (9) ยังได้บัญญัติให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารต้องมีพื้นที่จอดรถเพื่ออำนวยความสะดวกแก่การจราจร จำเลยทั้งสองก็ยอมรับมาในคำให้การของจำเลยที่ 1 และที่ 2 ว่าการจัดสถานที่จอดรถของจำเลยที่ 1 เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว อย่างไรก็ตามจำเลยที่ 1 ยังต้องคำนึงถึงความปลอดภัยของลูกค้าทั้งชีวิตและทรัพย์สิน และมีหน้าที่ดูแลตามสมควรไม่ปล่อยให้ลูกค้าระมัดระวังหรือเสี่ยงภัยเอาเอง โดยปรากฏตามสัญญาว่าจ้างบริการรักษาความปลอดภัยที่จำเลยที่ 1 ว่าจ้างจำเลยที่ 2 ก็ระบุว่าจำเลยที่ 2 ต้องทำการให้บริการรักษาความปลอดภัยโดยดำเนินการสอดส่องตรวจตรา และสังเกตการณ์ เพื่อให้เกิดความปลอดภัยในชีวิต ร่างกาย และทรัพย์สินของผู้ว่าจ้าง ลูกจ้างของผู้ว่าจ้างและบุคคลที่มาใช้บริการของผู้ว่าจ้างในสถานที่ให้บริการให้มีความปลอดภัยอย่างสม่ำเสมอ อันแสดงให้เห็นว่าจำเลยที่ 1 เองก็ตระหนักในหน้าที่ของจำเลยที่ 1 ที่มีต่อลูกค้าที่มาใช้บริการห้างสรรพสินค้าของจำเลยที่ 1 จึงต้องว่าจ้างจำเลยที่ 2 ให้มาดูแลความปลอดภัยในชีวิตร่างกายและทรัพย์สินของบุคคลที่มาใช้บริการห้างสรรพสินค้าของผู้ว่าจ้างด้วย

แต่ทางนำสืบของจำเลยทั้งสองกลับไม่ปรากฏว่าจำเลยทั้งสองมีมาตรการใดที่จะให้ความคุ้มครองดูแลความปลอดภัยในทรัพย์สินของบุคคลที่มาใช้บริการห้างสรรพสินค้าของจำเลยที่ 1 โดยห้างสรรพสินค้าของจำเลยที่ 1 มีทางเข้า 2 ช่อง และทางออก 2 ช่อง มีพื้นที่จอดรถได้ 1,096 คัน มีพนักงานรักษาความปลอดภัยประจำอยู่บริเวณลานจอดรถผลัดกลางวันตั้งแต่เวลา 10 ถึง 22 นาฬิกา จำนวน 8 คน โดยไม่มีพนักงานรักษาความปลอดภัยประจำอยู่ที่จุดทางเข้าออกเพื่อคอยตรวจตรารถที่แล่นออกจากห้าง มีเพียงการติดตั้งกล้องวงจรปิดที่ทางเข้าออก ไม่มีการแจกและรับบัตรเพื่อเข้าและออก ซึ่งจำนวนพนักงาน

รักษาความปลอดภัยที่จำเลยที่ 2 จัดไว้ ย่อมไม่เพียงพอต่อการลาดตระเวนสอดส่องไม่ให้เกิดการลักขโมยที่จอดรถอยู่ในบริเวณลานจอดรถได้ ทำให้เมื่อคนร้ายลักขโมยที่จอดรถอยู่ในบริเวณลานจอดรถได้ สามารถนำรถที่ลักออกไปจากห้างได้อย่างง่ายดาย ลำพังเพียงการติดตั้งกล้องวงจรปิดซึ่งทำได้แต่เพียงบันทึกภาพเหตุการณ์ขณะคนร้ายขับรถออกไปจากห้าง มิได้มีประสิทธิภาพในการป้องกันคนร้ายลักขโมยแต่อย่างใด ส่วนการที่จำเลยที่ 1 ดำเนินการให้มีการปิดประกาศเตือนให้ลูกค้าที่นำรถเข้ามาจอดระมัดระวังการสูญหายของรถ ไม่ทำให้จำเลยทั้งสองหลุดพ้นจากหน้าที่ที่ต้องดูแลรถของลูกค้า การที่รถกระบะที่โจทก์รับประกันภัยไว้สูญหายจึงเกิดจากการงดเว้นการปฏิบัติหน้าที่ ถือเป็นกรกระทำโดยประมาทเลินเล่อของจำเลยที่ 2 เมื่อการงดเว้นดังกล่าวเป็นเหตุให้มีคนร้ายลักขโมยรถกระบะที่โจทก์รับประกันภัยที่นำมาจอดไว้ในลานจอดรถของห้างจำเลยที่ 1 จึงเป็นการกระทำละเมิดต่อผู้เอาประกันภัย จำเลยที่ 1 ในฐานะตัวการจึงต้องร่วมรับผิดชอบในผลแห่งละเมิดซึ่งจำเลยที่ 2 ตัวแทนของจำเลยที่ 1 ได้กระทำไปในกิจการที่รับมอบหมายให้ทำแทนนั้นตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 427 ประกอบมาตรา 425

กิติพงษ์ ก่อเกิด ย่อ/พิมพ์
วันเพ็ญ สิทธิสา ตรวจ